

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την, με την ακόλουθη σύνθεση: Βασιλική Ανδρεοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Γεώργιος Βοΐλης και Αγγελική Μυλωνά, Σύμβουλοι, Λήδα Χαραλαμπίδου και Ηλίας Καμπίτσης, Πάρεδροι, που μετέχουν με συμβουλευτική γνώμη.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Αντεπίτροπος Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Ειρήνη Κατσικέρη, κωλυομένου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας.

Γραμματέας: Σταυρούλα Κοιλάκου.

Για να δικάσει την από 17 Μαρτίου 2017 (Α.Β.Δ./17.3.2017) έφεση του του, κατοίκου (οδός), ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Ιορδάνη Νεστορίδη (Α.Μ./Δ.Σ.....).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια δηλώσεως του άρθρου 231 παρ. 1 του ν. 4700/2020 της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Μαρίκας Γερασίμου.

Κατά της/19.1.2017 καταλογιστικής απόφασης της Οικονομικής Επιθεωρήτριας του Α' Τμήματος της Μονάδας Εσωτερικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του εκκαλούντος, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της έφεσης.

Την Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, η οποία πρότεινε την παραδοχή της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη, κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 295 του ν. 4700/2020 (Α' 127).

Αφού άκουσε την εισήγηση του Παρέδρου Ηλία Καμπίτση,

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο, και

Αποφάσισε τα ακόλουθα:

1. Με την ένδικη έφεση, όπως οι λόγοι αυτής αναπτύσσονται με τα από και από υπομνήματα, ζητείται η ακύρωση της/19.1.2017 απόφασης της Οικονομικής Επιθεωρήτριας του Α' Τμήματος

της Μονάδας Εσωτερικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών, με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος του εκκαλούντος, υπό την ιδιότητα του διαχειριστή-υπολόγου της Δ.Ο.Υ., το ποσό των 24.749,49 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε έλλειμμα ποσού 20.929,80 ευρώ, που φέρεται ότι προκλήθηκε στη διαχείριση υλικού της ως άνω Δ.Ο.Υ., κατά το χρονικό διάστημα από 26.2.2014 έως 13.1.2015, πλέον αναλογούντων τόκων, ποσού 3.819,69 ευρώ. Η ένδικη έφεση νομίμως επαναφέρεται προς συζήτηση κατόπιν της 1713/2023 αναβλητικής απόφασης του V Τμήματος, με την οποία αναβλήθηκε η έκδοση οριστικής απόφασης μέχρις ότου συμπληρωθεί ο φάκελος της υπόθεσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο σκεπτικό της. Επομένως, η υπό κρίση έφεση πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

2. Ο ν. 4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» (Α' 143) προβλέπει στο άρθρο 150 ότι: «1. Δημόσιος υπόλογος είναι όποιος διαχειρίζεται, έστω και χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση, χρήματα, αξίες ή υλικό που ανήκουν στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και οποιοσδήποτε άλλος θεωρείται από το νόμο δημόσιος υπόλογος. 2. Οι δημόσιοι υπόλογοι διακρίνονται σε: α. (...) γ. Εφοριακούς και τελωνειακούς υπολόγους δ. (...). 3. Οι δημόσιοι υπόλογοι υπάγονται στον έλεγχο και εποπτεία: α. Του Υπουργού Οικονομικών, (...)» και στο άρθρο 152 ότι: «1. Έλλειμμα δημοσίου υπολόγου είναι οποιαδήποτε έλλειψη χρημάτων, αξιών και υλικού που διαπιστώνεται με τη νόμιμη διαδικασία στη διαχείρισή του, καθώς και οποιαδήποτε άλλη κατάσταση διαχείρισης που θεωρείται έλλειμμα από το νόμο. (...). 2. Οποιοδήποτε έλλειμμα αναπληρώνεται από τον υπόλογο μέσα σε σαράντα οκτώ (48) ώρες, διαφορετικά αυτός απομακρύνεται από τη διαχείριση αμέσως και καταλογίζεται με το ποσό του ελλείμματος που βεβαιώνεται, χωρίς αναβολή, ως δημόσιο έσοδο, λαμβάνεται δε και κάθε άλλο απαραίτητο μέτρο για την εξασφάλιση της απαίτησης του Δημοσίου (...). 3. Το έλλειμμα που παρουσιάζουν οι δημόσιοι υπόλογοι καταλογίζεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση από τους οικείους διατάκτες που το διαπίστωσαν και τα αρμόδια όργανα για την επιθεώρηση των υπολόγων, (...). 7. Ελλείψεις χαρτοσήμου, ενσήμων γενικά και κάθε αντικειμένου, βάσει του οποίου εισπράττεται τέλος ή δικαίωμα, καταλογίζονται σε χρήμα (...). 10. Οι υπόλογοι είναι υπεύθυνοι για την ασφάλεια των δημοσίων χρημάτων, ενσήμων, αξιών και υλικού γενικά που κρατούν στη διαχείρισή τους, οφείλουν να τηρούν τους οικείους κανονισμούς ασφαλείας κατά την αποστολή και παραλαβή αυτών και ευθύνονται για κάθε ζημία που υφίσταται το Δημόσιο από τη μη τήρηση των ανωτέρων κανονισμών. 11. (...)» (βλ. και τις ταυτοσήμου περιεχομένου διατάξεις των άρθρων 54 και 56 του προΐσχυσαντος ν. 2362/1995).

3. Εξάλλου, το π.δ. 16/1989 «Κανονισμός λειτουργίας Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) και των Τοπικών Γραφείων και

καθήκοντα υπαλλήλων αυτών» (Α' 6), το οποίο εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του άρθρου 67 του ν.δ/τος 321/1969 (Α' 205) και 49 παρ. 1 του ν. 1591/1986 (Α' 50), ορίζει στο άρθρο 2 παρ. 3 ότι: «Η βασική διάρθρωση των Δ.Ο.Υ. Α' τάξης είναι η εξής (...): Α) Τμήματα (...) Β) Γραφεία, υπαγόμενα απευθείας στον Προϊστάμενο κάθε Δ.Ο.Υ. α) (...) β) Διαχείρισης (...)», στο άρθρο 145 ότι: «Στο γραφείο Διαχείρισης που υπάγεται απευθείας στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., ανήκουν οι πιο κάτω αρμοδιότητες: 1. (...) 3. Η παραλαβή και διαχείριση των χρημάτων, υλικού και γενικά αξιών του Δημοσίου, καθώς και η ασφαλής διαφύλαξη αυτών. 4. Η διάθεση των αξιών και του υλικού του Δημοσίου. 5. (...) 6. Η κατάρτιση κάθε μήνα της κατάστασης των πωληθέντων μέσα στο μήνα, ενσήμων και υλικού κατά κατηγορίες, κλάσεις και σειρές και η παράδοσή της στο Τμήμα Εσόδων (...). 9. Η τήρηση και ενημέρωση του βιβλίου αποθήκης. 10. Η προσυπογραφή των πρωτοκόλλων και αποδείξεων παραλαβής και παράδοσης ενσήμων και λοιπών αξιών του Δημοσίου από κοινού με τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. 11. (...)», στο άρθρο 165 παρ. 1 ότι: «Ο Ταμίας σαν υπεύθυνος του Γραφείου Διαχείρισης ευθύνεται προσωπικά για τη νόμιμη, έγκαιρη και ακριβή εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται και καταλογίζεται για τις περιπτώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 76 του Ν.Δ. 321/1969 "Περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού" από τον Υπουργό των Οικονομικών ή τον αρμόδιο Επιθεωρητή» και στο άρθρο 175 ότι: «1. Σε περίπτωση μετάθεσης ή απόλυσης του Ταμία η παράδοση του γραφείου γίνεται, αφού προηγουμένα γίνει εισαγωγή στο Ταμείο της Υπηρεσίας, με γραμμάτια είσπραξης συμψηφιστικής διαχείρισης των χρημάτων από την κατανάλωση που έγινε μέχρι την ημέρα της παράδοσης, του υλικού και των αξιών, με πρωτόκολλο στο οποίο αναγράφονται τα εξαγόμενα υπόλοιπα από το βιβλίο αποθήκης και της χρηματικής διαχείρισης από ένσημα, υλικό και αξίες το οποίο υπογράφουν ο Ταμίας που παραδίδει, αυτός που παραλαμβάνει, οι Προϊστάμενοι Τμημάτων εσόδων και εξόδων και ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. και σε περίπτωση απουσίας ο νόμιμος αναπληρωτής (...)».

4. Από τον συνδυασμό των προπαρατιθεμένων διατάξεων συνάγονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: Ο υπάλληλος Δ.Ο.Υ. που έχει ορισθεί ταμίας και είναι κατά το νόμο υπεύθυνος του Γραφείου Διαχείρισης, ως εκ της θέσεως του διαχειρίζεται χρήματα, υλικό και αξίες που ανήκουν στο Δημόσιο, φέρει την ιδιότητα του δημοσίου υπολόγου και υπέχει προς τούτο ειδική διαχειριστική (δημοσιολογιστική) ευθύνη για κάθε έλλειψη που διαπιστώνεται στη διαχείρισή του, υποχρεούμενος να αποκαταστήσει το δημιουργηθέν έλλειμμα. Ως έλλειμμα διαχείρισης υλικού, που καταλογίζεται σε χρήμα, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, εκτός των άλλων, από τους διαπιστώσαντες αυτό οικονομικούς επιθεωρητές, νοείται κάθε επί έλαττον αδικαιολόγητη διαφορά μεταξύ της ποσότητας του υλικού που έπρεπε να υπάρχει σε μία δεδομένη στιγμή, σύμφωνα με τους τηρούμενους

λογαριασμούς και με βάση νόμιμα διαχειριστικά στοιχεία, και εκείνης που πράγματι υπάρχει. Στην έννοια της διαχείρισης υπάγεται όχι μόνο η χρήση των κατεχομένων από τους ανωτέρω χρημάτων, παραβόλων, ενσήμων και αξιών σύμφωνα με το νόμο και τον προορισμό τους, αλλά και η ασφαλής φύλαξη και η προσήκουσα απόδοση αυτών. Η ευθύνη του δημοσίου υπολόγου είναι νόθος αντικειμενική και αυτός για να απαλλαγεί πρέπει να αποδείξει την έλλειψη υπαιτιότητάς του μέχρι και του βαθμού της ελαφράς αμέλειας (ΕλΣυν Ολομ. 1350/2024, 339/2021 κ.ά.). Για τη θεμελίωση δε της ευθύνης του πρέπει ο νόμιμος λόγος αυτής, ήτοι οι παράνομες και υπαίτιες πράξεις ή παραλείψεις του που αφορούν στην παραλαβή, φύλαξη και διάθεση του αντικειμένου της διαχείρισής του, να συνδέεται αιτιωδώς με την επέλευση του ελλείμματος. Άλλως, εάν έχει διακοπεί ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς του και της πρόκλησης του ελλείμματος που διαπιστώθηκε στη διαχείρισή του, λόγω της μεσολάβησης εξαιρετικών, έκτακτων και απρόβλεπτων γεγονότων, οφειλομένων σε ενέργειες τρίτων προσώπων, τα οποία (γεγονότα) ήταν ικανά και πρόσφορα να δημιουργήσουν έλλειμμα, ανεξαρτήτως των δικών του παράνομων και υπαίτιων ενεργειών, αυτός απαλλάσσεται της ευθύνης του. Αιτιώδης δε σύνδεσμος υπάρχει, όταν η αιτία που φέρεται ότι προκάλεσε το έλλειμμα είχε γενικά την τάση, κατά την κοινή πείρα και λογική, να οδηγήσει σε αυτό κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων (πρόσφορη αιτιότητα), χωρίς ο επελθών κίνδυνος, τον οποίο όφειλε και μπορούσε να προβλέψει ο υπόλογος ως συνέπεια των πράξεων ή παραλείψεών του, να απαιτείται να είναι συγκεκριμένος σε όλες τις λεπτομέρειές του (ΕλΣυν Ολομ. 2591/2016, 2/2014, Ι Τμ. 1257/2020, 2656, 1808/2016, 6496/2015 κ.ά.)

5. Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 152 παρ. 3 του ν. 4270/2014 (Α' 143) και του άρθρου 17 παρ. 1 και 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2690/1999, Α' 45), συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι η ατομική διοικητική πράξη καταλογισμού δημοσίου υπολόγου, ως εκ του νόμου αιτιολογητέα, πρέπει να περιλαμβάνει στο σώμα της, έστω και συνοπτικά, την αναγκαία ιστορική και νομική αιτία που δικαιολογεί την υφιστάμενη δημοσιονομική ενοχή, κατά τρόπο ο οποίος δεν αφήνει κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του καταλογίσαντος οργάνου (ΕλΣυν V Τμ. 4227/2015, 1629/2011, 3349/2009, 360/2008, 233/2007). Ειδικότερα, πρέπει (και αρκεί) να εκτίθενται στο σώμα της καταλογιστικής πράξης τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αξίωση του δικαιούχου κατά του υποχρέου, δηλαδή τα στοιχεία εκείνα που δικαιολογούν την ιδιότητα του καθού ως δημοσίου υπολόγου, τον βαθμό υπαιτιότητάς του, τον χρόνο και το αντικείμενο της διαχείρισής του, το έλλειμμα και τον τρόπο με τον οποίο αυτό προέκυψε, τον χρόνο δημιουργίας του και τα στοιχεία, από τα οποία προκύπτει η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της διαχείρισης του υπολόγου και της δημιουργίας του ελλείμματος, καθώς και εκείνα τα στοιχεία

που θεμελιώνουν το ύψος του καταλογιζόμενου ποσού (ΕλΣυν Ολομ. 1777/2007, 1396/2000, V Τμ. 647/2016). Η συνοπτικά έστω διαλαμβανόμενη στο σώμα της πράξης και εκ του νόμου προβλεπόμενη ανωτέρω αιτιολογία δύναται, κατά τα λοιπά, να συμπληρώνεται, όχι όμως και να αναπληρώνεται, από τα στοιχεία του φακέλου (ΕλΣυν Ολ. 2473/2011, V Τμ. 647/2016, IV Τμ. 3328/2011). Παρέπεται, συνεπώς, ότι καταλογιστική πράξη, που δεν περιέχει στο σώμα της τα ως άνω στοιχεία που θεμελιώνουν κατά νόμο την αξίωση του υπέρ ου ο καταλογισμός και αντίστοιχα την υποχρέωση του καταλογιζόμενου υπολόγου προς απόδοση του καταλογισθέντος σε βάρος του ποσού, είναι αναιτιολόγητη και, ως εκ τούτου, ακυρωτέα λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας έκδοσής της (ΕλΣυν Ολομ. 2325/2012, 2473, 1034/2011, V Τμ. 1641/2019, 286/2018, 647/2016). 1337/2023

6. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 2 της Δικονομίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ν. 4700/2020, Α' 127) το Δικαστήριο δεσμεύεται από τις αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, εκτός εάν η αθώωση στηρίχθηκε στην έλλειψη αντικειμενικών ή υποκειμενικών στοιχείων που δεν αποτελούν προϋπόθεση εφαρμογής του νόμου στην ένδικη διαφορά ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Στην περίπτωση, επομένως, που συντρέχει η δέσμευση αυτή, το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν μπορεί να επανεκτιμήσει τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου ή να αποφανθεί σχετικά με την τέλεση, από τον προσφεύγοντα ενώπιόν του, της πράξης που αποτέλεσε στοιχείο της ποινικής του δίωξης, η οποία κατέληξε στην αθώωσή του (βλ. ΕλΣυν Ολομ. 271/2019). Συνακόλουθα, ενόψει και της αρχής του σεβασμού της συνταγματικής διάκρισης των δικαιοδοσιών, μόνο εφόσον, κατά την εκδίκαση συγκεκριμένης διαφοράς, επιβεβαιωθεί ότι ανάμεσα στην ολοκληρωθείσα ποινική διαδικασία και τη δημοσιονομική δίκη έχει δημιουργηθεί ένας «εμφανής» σύνδεσμος, που θεμελιώνεται, ειδικότερα, στην ταυτότητα αφενός των επίδικων κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και αφετέρου τόσο της αντικειμενικής, όσο και της υποκειμενικής υπόστασης του ποινικού αδικήματος για το οποίο το πρόσωπο αθώωθηκε από το ποινικό δικαστήριο και της αντίστοιχης δημοσιονομικής παράβασης που του αποδίδεται με την καταλογιστική πράξη, η δημοσιονομική δίκη, στο πλαίσιο της οποίας κρίνεται η ίδια κατ' ουσίαν παράβαση, χάνει την αυτοτέλειά της (πρβλ. ΕΔΔΑ, Καπετάνιος και λοιποί κατά Ελλάδα, ό.π., σκ. 88) και η αποδοθείσα εις βάρος του καταλογιζόμενου προσώπου συμπεριφορά αποκτά παρακολουθηματικό χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της προηγηθείσας ποινικής δίκης, υπό την έννοια ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο, σεβόμενο το τεκμήριο αθωότητας, ως αυτοτελές στοιχείο της προσωπικότητας του προσώπου, οφείλει, όχι απλώς να συνεκτιμήσει, έστω κατά τρόπο ειδικό (πρβλ. ΣτΕ 1741/2015, 1992/2016, 434/2017), την αθωωτική ποινική απόφαση με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, αλλά να την

υιοθετήσει, μη δυνάμενο να αποστεί από την κρίση αυτής (ΕλΣυν Ολομ. 2/2023, 1824, 271/2019 κ.ά.). Αντιθέτως, το τεκμήριο αθωότητας δεν παραβιάζεται όταν η μεταγενέστερη της αθωωτικής απόφασης διαφορετική δικαστική κρίση στηρίζεται σε διαφορετική νομική βάση και αφορά σε άλλης μορφής ή άλλου χαρακτήρα ευθύνη του αθωωθέντος, με συνέπεια να παρουσιάζει αυτοτέλεια σε σχέση με την ποινική διαδικασία. Στην περίπτωση αυτή αρκεί η συνεκτίμηση από το εκ των υστέρων επιλαμβανόμενο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου της αθωωτικής απόφασης του ποινικού δικαστηρίου ή του αποφαινόμενου να μη γίνει κατηγορία βουλεύματος κατά τρόπο ειδικό, ούτως ώστε, εφόσον το Τμήμα αποκλίνει από τις ουσιαστικές κρίσεις του ποινικού δικαστή, να μην καταλείπονται εύλογες αμφιβολίες ως προς τον σεβασμό του απορρέοντος από την τελική έκβαση της ποινικής δίκης τεκμηρίου αθωότητας. Βασικό δε επιχείρημα για την ως άνω αυτονόμηση της δημοσιονομικής δίκης έναντι της ποινικής, είναι ότι ο υπόλογος ή συνευθυνόμενος που αθωώθηκε σε ποινική δίκη φέρει δημοσιονομική ευθύνη για έλλειμμα που διαπιστώθηκε στην οικεία διαχείριση και η ευθύνη του θεμελιώνεται σε διαφορετικές προϋποθέσεις, αυτοτελείς σε σχέση με αυτές της ποινικής ευθύνης, καθόσον αυτή δεν έχει σκοπό κυρωτικό αλλά αποσκοπεί στην αποκατάσταση του προκληθέντος ελλείμματος (ΕλΣυν Ολομ. 1580/2023, 1450, 1445, 1442/2022, 341/2021 κ.ά.).

7. Από τη διάταξη του άρθρου 375 του Ποινικού Κώδικα «Υπεξαίρεση», ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.4619/2019, συνάγεται ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της υπεξαίρεσης απαιτείται: α) το υλικό αντικείμενο του εγκλήματος, που είναι κινητό πράγμα, να είναι ολικά ή εν μέρει ξένο, ως ξένο δε θεωρείται το πράγμα, το οποίο βρίσκεται σε ξένη, αναφορικά με το δράστη, κυριότητα, όπως αυτή διαπλάθεται στο αστικό δίκαιο, β) το πράγμα αυτό να περιήλθε με οποιονδήποτε τρόπο στο δράστη και να ήταν κατά τον χρόνο της πράξης στην κατοχή του, γ) παράνομη ιδιοποίηση από τον δράστη του πράγματος, η οποία συντρέχει, όταν αυτή γίνεται χωρίς τη συναίνεση του ιδιοκτήτη ή δίχως άλλη νόμιμη αιτία. Υποκειμενικά απαιτείται δόλια προαίρεση του δράστη, που εκδηλώνεται με οποιαδήποτε ενέργεια, η οποία εμφανίζει εξωτερική της θέλησής του να ενσωματώσει στην περιουσία του βρισκόμενο στην κατοχή του ξένο κινητό πράγμα, εξουσιάζοντας και διαθέτοντας αυτό σαν να ήταν κύριος, χωρίς νόμιμο δικαιολογητικό λόγο (ΑΠ 98/2025, 1761, 515, 388/2024 κ.ά.).

8. Ενόψει των εκτεθέντων στην προηγούμενη σκέψη, η πρόκληση από υπάλληλο ελλείμματος σε δημόσια διαχείριση, που υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του δημοσιονομικού δικαίου, συνιστά διαφορετική και όλως διακεκριμένη παράβαση σε σχέση με το προβλεπόμενο από τον Ποινικό Κώδικα αδίκημα της υπεξαίρεσης. Και τούτο, διότι οι παραβάσεις αυτές διαφέρουν ουσιωδώς ως προς τα στοιχεία που συγκροτούν την αντικειμενική

και υποκειμενική τους υπόσταση, αλλά και ως προς τον τρόπο θεμελίωσης της ευθύνης του υπαιτίου. Ειδικότερα, για τη στοιχειοθέτηση της οικείας δημοσιονομικής παράβασης αρκεί, ως προς την αντικειμενική της υπόσταση, η μη τήρηση των διατάξεων του δημοσιολογιστικού δικαίου, καθώς και η συνεπεία μη τήρησης αυτών πρόκληση ελλείμματος στη διαχείρισή του, χωρίς να απαιτείται ταυτόχρονα παράνομη ιδιοποίηση των χρημάτων που αποτελούν αντικείμενο του καταλογισμού, στοιχείο το οποίο εντάσσεται αναγκαίως στην κατά τα ανωτέρω αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της υπεξαίρεσης. Εξάλλου, υφίσταται διαφοροποίηση και από άποψη υποκειμενικής υπόστασης, καθώς και ως προς τον τρόπο θεμελίωσης της ευθύνης του υπαιτίου των ως άνω παραβάσεων και δη, ενώ για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της υπεξαίρεσης απαιτείται και πρέπει να αποδειχθεί δόλος του υπαλλήλου, που να καλύπτει όλα τα στοιχεία της αντικειμενικής του υπόστασης, για τη στοιχειοθέτηση της αντίστοιχης δημοσιονομικής παράβασης της πρόκλησης ελλείμματος στην οικεία διαχείριση, δεν απαιτείται δόλος, αλλά αρκεί ακόμα και η ελαφρά αμέλεια, η συνδρομή μάλιστα της οποίας, όπως έγινε δεκτό στη σκέψη 4, τεκμαίρεται, εφόσον διαπιστώνεται το αντικειμενικό γεγονός της πρόκλησης ελλείμματος, φέρει δε ο υπόλογος το βάρος απόδειξης περί της μη συνδρομής υπαιτιότητάς του, ούτε σε βαθμό ελαφράς αμέλειας. Ενόψει αυτών, μεταξύ του ποινικού αδικήματος της υπεξαίρεσης και της δημοσιονομικής παράβασης της πρόκλησης ελλείμματος στη δημόσια διαχείριση, δεν υφίσταται ταυτότητα παραβάσεων (πρβλ. ΕλΣυν Ολομ. 1824/2019, 1323/2023, Δεύτερο Τμ. 1043/2023). Συνακόλουθα, τυχόν προηγηθείσα σχετική αθωωτική απόφαση για το εν λόγω ποινικό αδίκημα δεν καθίσταται δεσμευτική, υπό την έννοια της, άνευ ετέρου, απαλλαγής του υπαιτίου για τη δημιουργία του ελλείμματος, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο, ως εκ τούτου, υποχρεούται απλώς να τη συνεκτιμήσει με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου κατά τη διαμόρφωση της κρίσης του (πρβλ. ΕλΣυν Ολομ. 1824/2019).

9. Στην υπό κρίση υπόθεση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας αποδεικνύονται τα ακόλουθα:

9.1. Με την αριθ./26.2.2014 Ημερήσια Διαταγή, ο εκκαλών, υπάλληλος του κλάδου ΔΕ Εφοριακών, ανέλαβε καθήκοντα διαχειριστή-ταμιά της Δ.Ο.Υ. Κατά την ανάληψη από αυτόν της διαχείρισης του δημόσιου υλικού, συντάχθηκε κατάσταση απογραφής, πλην, μεταξύ αυτού και του προηγούμενου διαχειριστή, δεν συντάχθηκε πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής, ούτε και πραγματοποιήθηκε αναλυτική καταμέτρηση του υλικού [βλ. σελ. 361, 370 της αριθ. πρωτ. Δ.ΕΣ.ΥΠ. Α/19.12.2018 Πορισματικής Έκθεσης (στο εξής/19.12.2018 Πορισματική Έκθεση), σελ. 33 της/2021 αμετάκλητης απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, καθώς επίσης και απολογία του εκκαλούντος ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου της Α.Α.Δ.Ε.]. Στη θέση

αυτή παρέμεινε ο εκκαλών μέχρι τις 13.1.2015, ημερομηνία κατά την οποία μετακινήθηκε στο τμήμα Εσόδων, ενώ καθήκοντα διαχειριστή-ταμιά της Δ.Ο.Υ. ανέλαβε ο (αριθ. /12.1.2015 Ημερήσια Διαταγή).

9.2. Στις 30.12.2014 η τελούσα χρέη Προϊσταμένης της Διεύθυνσης της Δ.Ο.Υ., μετά από εντολή που έλαβε από τη Φορολογική Περιφέρεια, προέβη σε έλεγχο-καταμέτρηση του υλικού του δημοσίου και του χρηματικού υπολοίπου της ως άνω Δ.Ο.Υ.. Από τον έλεγχο αυτό διαπιστώθηκε έλλειμμα τόσο στο υλικό του δημοσίου όσο και στο χρηματικό υπόλοιπο του ταμείου της Δ.Ο.Υ.. Ειδικότερα, ως προς το έλλειμμα στο υλικό του δημοσίου, το οποίο αφορά ο επίδικος καταλογισμός του εκκαλούντος, αρχικώς διαπιστώθηκε έλλειμμα στα παράβολα ΚΤΕΟ ύψους 7.480,00 ευρώ και στο λοιπό δημόσιο υλικό της Δ.Ο.Υ. ύψους 598,00 ευρώ. Ακολούθως, συστήθηκε τριμελής επιτροπή καταμέτρησης για την απογραφή του υλικού και του χρηματικού υπολοίπου της Δ.Ο.Υ. (αριθ. /31.12.2014 Ημερήσια Διαταγή). Στις 7.1.2015 η επιτροπή καταμέτρησης παρέδωσε το πόρισμά της, βάσει του οποίου το διαπιστωθέν έλλειμμα στο δημόσιο υλικό ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 20.632,00 ευρώ. Εν συνεχεία, στις 13.1.2015 ο εκκαλών παρέδωσε την διαχείριση υλικού στον υπάλληλο Μεταξύ του εκκαλούντος και του νέου διαχειριστή-ταμιά, συντάχθηκε πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής, βάσει του οποίου η συνολική αξία της αποθήκης δημόσιου υλικού, μετά την καταμέτρηση του δημόσιου υλικού, ανήλθε στο ποσό των 5.449.763,00 ευρώ, έναντι τελικού αποθέματος της αποθήκης υλικού, βάσει των καταστάσεων απογραφής του TAXIS, ύψους 5.470.692,80 ευρώ. Η συνολική δε αρνητική διαφορά ύψους 20.929,80 ευρώ μεταξύ των ως άνω δύο ποσών υλικού (5.470.692,80 μείον 5.449.763,00) συνιστούσε έλλειμμα στη διαχείριση του δημόσιου υλικού της Δ.Ο.Υ. Το ως άνω έλλειμμα ποσού 20.929,80 ευρώ συνίστατο σε: α) έλλειμμα ύψους 18.896,00 ευρώ λόγω ελλιπούς ποσότητας μεγαροσήμων αντίστοιχης συνολικής αξίας και β) έλλειμμα ύψους 2.033,80 ευρώ στα παράβολα ΚΤΕΟ και Χαρτοσήμου [ως προς το είδος των υλικών, τις ποσότητες και τις διαφορές βλ. τη /25.7.2016 Μερική Πορισματική Έκθεση Διαπιστώσεων στη διαχείριση υλικού της Δ.Ο.Υ. (στο εξής από 25.7.2016 Μερική Πορισματική Έκθεση Διαπιστώσεων), όπως επίσης και την αριθ. πρωτ. ΕΜΠ .../8.12.2015 Πορισματική Έκθεση Προκαταρκτικής Εξέτασης του Προϊσταμένου της Φορολογικής Περιφέρειας]. Αναφορικά με το είδος του ελλείμματος και τις τυχόν ευθύνες του εκκαλούντος, στην ανωτέρω από 25.7.2016 Μερική Πορισματική Έκθεση Διαπιστώσεων διαλαμβάνεται ότι: «Στη προκειμένη περίπτωση το έλλειμμα 20.929,80 διαπιστώθηκε και έγινε οριστικό στις 13/01/2015, ημερομηνία κατά την οποία έγινε φυσική καταμέτρηση του υλικού της αποθήκης, λόγω παράδοσης της διαχείρισης, και αντιπαραβολή με αυτό της αποθήκης υλικού του TAXIS της 31/12/2014, (...) Υπάρχουν βέβαια και μικρές σε αξία, αλλά πολλές σε πλήθος θετικές διαφορές σε διάφορα είδη

υλικού, και αρνητικές που προσδιορίζουν το συνολικό έλλειμμα, που περιγράφονται αναλυτικά στον παραπάνω πίνακα “ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΥΛΙΚΟΥ ΣΤΙΣ 13/01/2015”. Θετικές αλλά και αρνητικές διαφορές εμφανίζονται και στην κατηγορία ΠΑΡΑΒΟΛΑ ΚΤΕΟ και ΠΑΡΑΒΟΛΑ ΚΤΕΟ - ΦΠΑ, που κυρίως δεν εμφανίζουν πωλήσεις κατά το χρονικό διάστημα 01/01/2015 έως 13/01/2015, αλλά κατά το έτος 2014, πλην της κατηγορίας των παραβολών της κατηγορίας ΠΑΡΑΒΟΛΑ ΚΤΕΟ 10 και 20, γεγονός που δείχνει ότι κατά το κλείσιμο της αποθήκης υλικού στις 31/12/2014 και του διαχειριστικού έτους, ως υπόλογος Διαχειριστής, δεν άσκησε με την δέουσα επιμέλεια την διαχείριση του υλικού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 145 του ΠΔ 16/1989 (...) καταλήγουμε στο ασφαλές συμπέρασμα: • Το παραπάνω διαπιστωθέν έλλειμμα συνολικής αξίας 20.929,80 ευρώ οφείλεται σε υπαιτιότητα του υπολόγου διαχειριστή κ. δεδομένου ότι: • Ως διαχειριστής υλικού της Δ.Ο.Υ. παρέδωσε την διαχείριση υλικού με έλλειμμα και υπέγραψε το από 13-01-2015 σχετικό Πρωτόκολλο Παράδοσης - Παραλαβής Υλικού χωρίς παρατηρήσεις και δεν αιτιολόγησε το ανωτέρω διαπιστωθέν έλλειμμα. (...)». Ακολουθώντας, αφού κοινοποιήθηκε στον εκκαλούντα η ανωτέρω από 25.7.2016 Μερική Πορισματική Έκθεση Διαπιστώσεων, κλήθηκε αυτός να διατυπώσει τις απόψεις του για το διαπιστωθέν έλλειμμα υλικού. Σχετικώς, ο εκκαλών υπέβαλε το/30.8.2016 έγγραφο υπόμνημα, με το οποίο διατύπωσε, μεταξύ άλλων, τους ισχυρισμούς αφενός ότι κατά την παραλαβή αποσταλέντος υλικού στη Δ.Ο.Υ. ο διαχειριστής, προκειμένου να πραγματοποιηθεί καταμέτρηση, έκανε μερική αποσφράγιση του υλικού, με συνέπεια για το λόγο αυτό η καταμέτρηση να είναι δυσχερής, αφετέρου ότι, κατά την παράδοση-παραλαβή της διαχείρισης υλικού, ουδέποτε μέχρι τότε είχε γίνει καταμέτρηση υλικού στην αποθήκη και ότι διαχρονικά η αλλαγή του διαχειριστή γινόταν χωρίς την αναλυτική καταμέτρηση του υλικού, παρά μόνο με την ενδεικτική καταμέτρηση κάποιων κατηγοριών υλικού. Για τον τελευταίο αυτό λόγο υποστήριξε ότι ήταν άδικο να επιρριφθούν ευθύνες σε αυτόν για το γεγονός ότι καταμέτρηση του υλικού πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά μόλις στις 13.1.2015. Με το ΕΜΠ/27.12.2016 σημείωμα διαπιστώσεων της Οικονομικής Επιθεωρήτριας, απορρίφθηκαν ως αβάσιμοι οι ισχυρισμοί του εκκαλούντος, ενώ, ειδικώς ως προς τον ισχυρισμό του τελευταίου ότι ουδέποτε έγινε φυσική καταμέτρηση πάρα μόνον στις 13.1.2015, αυτός απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι: «(...) εφόσον δεν έγινε, κατά την παραλαβή της διαχείρισης από τον αποβιώσαντα διαχειριστή, στις αρχές Μαρτίου του 2014, ευθύνεται ο ίδιος και ο αποβιώσας» (σελ. 4). Κατόπιν αυτών, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία, αφού κρίθηκε ότι το διαπιστωθέν έλλειμμα οφείλεται σε αποκλειστική υπαιτιότητα και ευθύνη του εκκαλούντος, καθώς με πράξεις και παραλείψεις του παρέδωσε στις 13.1.2015 τη διαχείριση υλικού με έλλειμμα που δεν αιτιολόγησε, καταλογίστηκε σε βάρος του το συνολικό

ποσό των 24.749,49 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε διαπιστωθέν έλλειμμα ύψους 20.929,80 ευρώ, πλέον αναλογούντων τόκων ποσού 3.819,69 ευρώ, κατ' άρθρο 6 παρ. 1 του Κ.Ε.Δ.Ε..

9.3. Περαιτέρω, με την με αριθ. πρωτ./11.7.2016 εντολή του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ανατέθηκε στην Οικονομική Επιθεωρήτρια η διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 126 του ν. 3528/2007, προκειμένου, όσον αφορά το έλλειμμα που διαπιστώθηκε στη διαχείριση δημοσίου υλικού και χρηματικού υπολοίπου της Δ.Ο.Υ. κατά το διαχειριστικό έτος 2015, να διαπιστωθεί η τυχόν διάπραξη πειθαρχικών παραπτώματων από υπαλλήλους, καθώς και οι συνθήκες υπό τις οποίες αυτά τελέστηκαν. Τα αποτελέσματα της Ε.Δ.Ε. αποτυπώθηκαν στην/19.12.2018 Πορισματική Έκθεση, με την οποία αποδόθηκε ευθύνη αποκλειστικά στον εκκαλούντα για τη σύσταση και διατήρηση ελλείμματος στη διαχείριση δημοσίου υλικού της Δ.Ο.Υ.(σελ. 395-424). Συγκεκριμένα, ως προς την εν λόγω διαχείριση δημοσίου υλικού, διαπιστώθηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: 1) Στις 26.2.2014 ανέλαβε καθήκοντα διαχειριστή-ταμιά της Δ.Ο.Υ. ο εκκαλών, με βοηθό τον Κατά την ανάληψη της διαχείρισης του δημόσιου υλικού, δεν συντάχθηκε πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής μεταξύ του εκκαλούντος και του απερχόμενου διαχειριστή [σελ. 373, πρβλ. όμως σε άλλα σημεία της/19.12.2018 Πορισματικής Έκθεσης (σελ. 365, 407, 426) όπου αναφέρεται ότι ο εκκαλών ανέλαβε καθήκοντα διαχειριστή-ταμιά της Δ.Ο.Υ. στις 11.3.2014 και γίνεται δεκτό ότι κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2014 έως 11.3.2014 πραγματοποιήθηκαν διορθωτικές κινήσεις στα Παράβολα ΚΤΕΟ και στα Παράβολα Χαρτοσήμου από τον απερχόμενο διαχειριστή-ταμιά , για τις οποίες ο εκκαλών δεν γνώριζε τίποτα σχετικό (σελ. 172), πρβλ. επίσης το από 27.12.2016 σημείωμα διαπιστώσεων, σύμφωνα με το οποίο ο εκκαλών άσκησε τα καθήκοντά του ως διαχειριστή υλικού για το χρονικό διάστημα από 26.2.2014, αλλά πραγματικές συναλλαγές πραγματοποίησε από 14.3.2014]. 2) Στις 30.12.2014 διενεργήθηκε καταμέτρηση-έλεγχος στη διαχείριση δημοσίου υλικού από την οποία διαπιστώθηκε έλλειμμα στα παράβολα ΚΤΕΟ ύψους 7.480,00 ευρώ και στο λοιπό δημόσιο υλικό της Δ.Ο.Υ. ύψους 598,00 ευρώ. 3) Βάσει της αριθ./31.12.2014 Ημερήσιας Διαταγής συστάθηκε στις 2.1.2015 τριμελής επιτροπή ελέγχου αποτελούμενη από υπαλλήλους της ίδιας Δ.Ο.Υ., για την καταμέτρηση του χρηματικού υπολοίπου του ταμείου και του δημόσιου υλικού της Δ.Ο.Υ.. Σχετικώς, συντάχθηκε το από 5.1.2015 Πόρισμα, στο οποίο αναφέρεται ότι καταμετρήθηκε το δημόσιο υλικό και διαπιστώθηκαν διαφορές που ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 20.632,00 ευρώ. Κατά την εν λόγω καταμέτρηση, όλα τα σφραγισμένα πακέτα που υπήρχαν στην αποθήκη του υλικού, δεν ανοίχτηκαν και λογίστηκαν από την επιτροπή καταμέτρησης ως ακέραια (σελ. 374). 4) Στις 13.1.2015 ο εκκαλών

παρέδωσε τη διαχείριση του δημόσιου υλικού στον Κατά την παράδοση-παραλαβή της διαχείρισης συντάχθηκε πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής μεταξύ του εκκαλούντος και του Με βάση την από 25.7.2016 Μερική Πορισματική Έκθεση Διαπιστώσεων, από τη φυσική καταμέτρηση στο δημόσιο υλικό διαπιστώθηκε έλλειμμα ποσού 20.929,80 ευρώ, το οποίο κατέστη οριστικό στις 13.1.2015 (σελ. 377). 5) Σε έλεγχο που διενεργήθηκε τον Οκτώβριο του έτους 2015 στη διαχείριση του διαπιστώθηκε έλλειμμα ποσού 13.700,00 ευρώ σε σφραγισμένα πακέτα μεγαροσήμων κατηγορίας δύο και τριών ευρώ. Στις ανωτέρω κατηγορίες μεγαροσήμων, οι τελευταίες παραγγελίες και παραλαβές υλικού έγιναν έως το έτος 2014, όταν διαχειριστής-ταμίας ήταν ο εκκαλών (σελ. 379-384). Αναφορικά με το έλλειμμα αυτό που διαπιστώθηκε στη διαχείριση του, η/19.12.2018 Πορισματική Έκθεση δεν απέδωσε ευθύνες στους υπαλλήλους της Δ.Ο.Υ. και κρίθηκε ότι η υπόθεση πρέπει να παραμείνει σε εκκρεμότητα «έως τη διερεύνηση της υπόθεσης των ελλειμματικών πακέτων δημόσιου υλικού που απέστειλε η ΔΕΔΕΑΔ στην ως άνω Δ.Ο.Υ. (...), αφού δεν μπορούμε να αποκλείσουμε την πιθανότητα αποστολής ελλειμματικών πακέτων, δοθείσας της ιστορικότητας που εμφανίζεται στην αποστολή τέτοιων (...). Η τυχόν απόδοση ευθύνης σε υπαλλήλους της Δ.Ο.Υ., επιβάλλει την βεβαιότητα του τρόπου σύστασης των πραγματικών ελλειμμάτων, ήτοι η με βεβαιότητα απόδοση ευθυνών σε ενέργειες των υπαλλήλων και όχι σε τυχόν ελλειμματικά πακέτα που παρέλαβαν, δεν τα καταμέτρησαν “καλή τη πίστη” και αποδέχθηκαν ως ορθά τα σφραγισμένα πακέτα οι αρμόδιοι υπάλληλοι. Κατά την κρίση μας, διαφορετικός βαθμός αντικειμενικής ευθύνης αποδίδεται α) στην περίπτωση που δεν καταμετρήθηκαν τα τυχόν ελλειμματικά πακέτα που παρελήφθησαν και β) στην περίπτωση που όντως υφίσταται πραγματικό έλλειμμα που προκλήθηκε αποκλειστικά με ευθύνη αρμοδίων υπαλλήλων, όπως τυχόν μη εισαγωγή εισπράξεων από πώληση δημόσιου υλικού» (σελ. 424-425). 6) Ως προς την συσκευασία και αποστολή ενσήμων ΤΑΧΔΙΚ-μεγαροσήμων στην Δ.Ο.Υ. από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών, κατά τα διαχειριστικά έτη 2013 και 2014, ακολουθείτο η εξής διαδικασία: Αρχικά παραδιδόταν στο Λογιστήριο-Συσκευαστήριο το παραγγελθέν υλικό σε συσκευασμένα από το εργοστάσιο πακέτα. Σε περίπτωση μικρότερης παραγγελίας από την ποσότητα της συσκευασίας, οι αξίες φυλλομετρούνταν σε ειδικό πιστοποιημένο μηχάνημα. Στη συνέχεια ολόκληρη η παραγγελία συσκευαζόταν σε δέματα στα οποία αναγράφονταν τα στοιχεία της αποστολής, τίθετο η στρογγυλή σφραγίδα και ταχυδρομούνταν ως συστημένα. Είχε παρατηρηθεί το φαινόμενο τα εργοστασιακά σφραγισμένα πακέτα μεγαροσήμων να μην έχουν τον αριθμό του υλικού που αναγραφόταν, αλλά να είναι είτε ελλειμματικά είτε πλεονασματικά (σελ. 304 της/19.12.2018 Πορισματικής Έκθεσης, βλ. επίσης αριθ. ΕΜΠ/16.3.2016 έγγραφο της Διεύθυνσης Παραγωγικής

Λειτουργίας Συστημάτων Εκτυπώσεων και Λειτουργικής Υποστήριξης του Υπουργείου Οικονομικών). Για το λόγο αυτό, κατά την παραλαβή του υλικού, υπήρχε η πρακτική να σκίζεται η γωνία της συσκευασίας, χωρίς να μπορεί να αφαιρεθεί ή να προστεθεί υλικό, και να καταμετρούνται οι ποσότητες των υλικών από την οπή αυτή (βλ. ανωμοτί κατάθεση της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. στη σελ. 361 της/19.12.2018 Πορισματικής Έκθεσης), πλην, λόγω του όγκου του υλικού, αποτελούσε συνηθισμένη πρακτική, κατά την παραλαβή του δημόσιου υλικού από την αρμόδια διεύθυνση προμηθειών υλικού (ΔΕΔΕΑΔ), να μην γίνεται αναλυτική καταμέτρηση σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και «καλή τη πίστει» τα σφραγισμένα πακέτα υλικού να λογίζονται ως ακέραια (σελ. 378 της/19.12.2018 Πορισματικής Έκθεσης).

9.4. Ενόψει των ανωτέρω, με την/19.12.2018 Πορισματική Έκθεση, αποδόθηκε στον εκκαλούντα βαρεία αμέλεια για τη δημιουργία ελλειμμάτων στη διαχείριση του δημόσιου υλικού και στη χρηματική διαχείριση της Δ.Ο.Υ., λόγω μη ύπαρξης στοιχειώδους επιμέλειας στην παράδοση του δημόσιου υλικού και του χρηματικού υπολοίπου, ενώ αν τηρούνταν οι διαδικασίες που προβλέπονται από το δημόσιο λογιστικό και το π.δ. 16/1989 «δεν θα ήταν δυνατή με βεβαιότητα η πρόκληση των συγκεκριμένων ελλειμμάτων» (σελ. 420). Για το λόγο αυτό, παραπέμφθηκε ο εκκαλών στο αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), με την πειθαρχική κατηγορία της παράβασης υπαλληλικού καθήκοντος (άρθρο 107 παρ. 1 περ. β' του ν. 3528/2007 «Κώδικας κατάστασης δημοσίων πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων και υπαλλήλων ν.π.δ.δ.»). Με το ../14.9.2021 Πρακτικό του Πειθαρχικού Συμβουλίου της Α.Α.Δ.Ε. (απόφαση ../2021, θέμα 1^ο), αφού ελήφθησαν υπόψη τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, κρίθηκε, κατά πλειοψηφία, ότι ο εκκαλών δεν τέλεσε το πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο παραπέμφθηκε να δικαστεί και κηρύχθηκε αθώος της κατηγορίας της διάπραξης του πειθαρχικού παραπτώματος της παράβασης υπαλληλικού καθήκοντος.

9.5. Εξάλλου, για τις ανωτέρω πράξεις διαχείρισής του στην ... Δ.Ο.Υ., ο εκκαλών παραπέμφθηκε να δικαστεί με την ποινική κατηγορία της υπεξαίρεσης αντικειμένου από διαχειριστή ξένης περιουσίας (άρθρο 375 ΠΚ «Υπεξαίρεση»). Με την/2021 αμετάκλητη απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου (βλ. την από 12.10.2022 βεβαίωση του Πρωτοδικείου περί μη ασκήσεως ενδίκων μέσων κατά της ως άνω απόφασης), αφού αποδείχθηκε ενώπιον του, πλην άλλων, ότι μέχρι το έτος 2017 αποτελούσε πάγια πρακτική, κατά την παράδοση-παραλαβή της διαχείρισης τηςΔ.Ο.Υ., να μην γίνεται αναλυτική καταγραφή του υλικού και σύνταξη Πρωτοκόλλου Παράδοσης-Παραλαβής (σελ. 33 της ως άνω απόφασης), κρίθηκε ο εκκαλών ομόφωνα αθώος από την κατηγορία ότι «με πρόθεση ιδιοποιήθηκε ξένα κινητά πράγματα που περιήλθαν με

οποιονδήποτε τρόπο στην κατοχή του, τα οποία του τα είχαν εμπιστευτεί ως διαχειριστή ξένης περιουσίας», με το σκεπτικό αφενός ότι αυτός ανέλαβε τη διαχείριση της Δ.Ο.Υ. χωρίς να γίνει προηγούμενη καταγραφή, επομένως, το χρέος μπορεί να προϋπήρχε της δικής του διαχείρισης, αφετέρου ότι τα πακέτα του υλικού ήταν ελλειμματικά, οπότε αυτός υπέγραφε και χρεωνόταν περισσότερα από όσα πραγματικά παραλάμβανε, με συνέπεια να δημιουργούνται αμφιβολίες, για το κατά πόσο αυτός τέλεσε την πράξη που του αποδίδεται.

10. Ήδη, με το από 26.9.2024 υπόμνημα ο εκκαλών επικαλείται την ως άνω/2021 αμετάκλητη απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, με την οποία αθώωθηκε από την αποδιδόμενη σε αυτόν κατηγορία της υπεξαίρεσης αντικειμένου από διαχειριστή ξένης περιουσίας και προβάλλει παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητάς του. Πλην, ο ισχυρισμός αυτός δεν προβάλλεται παραδεκτώς, το πρώτον με το υπόμνημα (βλ. άρθρο 62 παρ. 1 ν. 4700/2020), καθόσον η τήρηση του τεκμηρίου αθωότητας δεν εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, αλλά μόνο κατόπιν προβολής σχετικού λόγου έφεσης (αποφ. ΕλΣυν Δευτέρου Τμ. 485/2025, VII Τμ. 12/2018). Σε κάθε πάντως περίπτωση, ο σχετικός ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί και ως αβάσιμος. Τούτο διότι, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά ανωτέρω (σκέψη 8), μεταξύ του ποινικού αδικήματος της υπεξαίρεσης και της δημοσιονομικής παράβασης της πρόκλησης ελλείμματος σε δημόσια διαχείριση, δεν υφίσταται ταυτότητα παραβάσεων. Ως εκ τούτου, τυχόν προηγηθείσα σχετική αθωωτική απόφαση για το εν λόγω ποινικό αδίκημα δεν καθίσταται δεσμευτική για το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο υποχρεούται απλώς να τη συνεκτιμήσει κατά τη διαμόρφωση της κρίσης του.

11. Εξάλλου, με την ένδικη έφεση, ο εκκαλών προβάλλει ότι επιφύλαξαν πλημμέλειες στη διοικητική διαδικασία που προηγήθηκε της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι μη νομίμως και δη κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 2 παρ. 7 του ν. 2343/1995 – που ορίζει ότι οι έχοντες δικαιώματα και καθήκοντα ανακριτικού υπαλλήλου Οικονομικοί Επιθεωρητές δεν μπορούν να προβούν σε οποιαδήποτε ανακριτική ενέργεια χωρίς προηγούμενη σχετική παραγγελία του αρμόδιου εισαγγελέα ή ειρηνοδίκη κατά περίπτωση – η καταλογίσασα Οικονομική Επιθεωρήτρια, που ενήργησε με την ιδιότητα της ειδικής ανακριτικής υπαλλήλου (άρθρο 34 ΚΠΔ), δεν έλαβε προηγουμένως εισαγγελική άδεια για τη διενέργεια του, δυναμένου να οδηγήσει και σε ποινική δίωξη, δημοσιολογιστικού ελέγχου, με συνέπεια τόσο η προσβαλλόμενη απόφαση, όσο και οι προηγούμενες αυτής πράξεις (εκθέσεις διαπιστώσεων και κλήσεις της υπηρεσίας), στις οποίες στηρίζεται, να πάσχουν ακυρότητας.

12. Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι η κατά νομική πρόβλεψη προϋπόθεση της έκδοσης εισαγγελικής παραγγελίας προς τον ενεργούντα ως ειδικό ανακριτικό υπάλληλο (άρθρο 34

ΚΠΑ) Οικονομικό Επιθεωρητή αφορά αποκλειστικώς στη διενέργεια υπ' αυτού ανακριτικών πράξεων, που σκοπούν στην πραγματοποίηση του αναληφθέντος ανακριτικού (προανακριτικού) έργου. Αντιθέτως, για την αυτεπάγγελτη διοικητική εξέταση και ενέργεια του ιδίου Οικονομικού Επιθεωρητή που έχει ως περιεχόμενο τον διαχειριστικό και οικονομικό έλεγχο δημοσίου υπολόγου και της διαχείρισής του, όπως εν προκειμένω, με καταλογισμό του διαπιστωμένου ελλείμματος, η ανωτέρω εισαγγελική παραγγελία δεν έχει έδαφος εφαρμογής, αφού δεν συνέχεται με την έρευνα διάπραξης ποινικών αδικημάτων. Η δε Οικονομική Επιθεωρήτρια, η οποία ενήργησε διοικητικές πράξεις, στις οποίες συγκαταλέγονται πλην άλλων η κατ' επιταγή του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος πρόσκληση του εκκαλούντος να εκθέσει τις απόψεις του επί της από7.2016 Μερικής Πορισματικής Έκθεσης Διαπιστώσεων, ουδέποτε προσέλαβε την ιδιότητα του ειδικού προανακριτικού υπαλλήλου της ποινικής διαδικασίας, ώστε να απαιτείται προηγούμενη εισαγγελική άδεια (πρβλ. ΑΠ 469/2018). Σε κάθε περίπτωση, ο καταλογισμός δημοσίου υπολόγου λόγω ελλείμματος που προκλήθηκε στη διαχείρισή του δεν συνιστά απόρροια ούτε προϋπόθεση της πειθαρχικής ή ποινικής του δίωξης, ούτε η νομιμότητα ενδεχόμενης παράλληλης έρευνας σχετικά με τη διάπραξη πειθαρχικών αδικημάτων ή ποινικά κολάσιμων πράξεων και η τυχόν δίωξή τους συνιστά προϋπόθεση ή έρεισμα της απόφασης καταλογισμού, η οποία εκδίδεται αυτοτελώς. Τέλος, ακόμη και αν ο διαχειριστικός έλεγχος δημόσιας διαχείρισης έχει ως επακόλουθο την άσκηση ποινικής ή πειθαρχικής δίωξης, από καμία διάταξη δεν προβλέπεται ότι η απόφαση καταλογισμού πρέπει να εκδίδεται κατά αναλογική εφαρμογή διατάξεων του ποινικού ή πειθαρχικού δικαίου (βλ. ΕλΣυν Ι Τμ. 502/2017).

13. Περαιτέρω, ο εκκαλών προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι μη νόμιμη, πλημμελής και ακυρωτέα, διότι στερείται της απαιτούμενης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, αφού δεν εξειδικεύει τις διαχειριστικές πράξεις ή παραλείψεις του, εξαιτίας των οποίων προκλήθηκε το επίμαχο έλλειμμα, ήτοι τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της συμπεριφοράς του και του ελλείμματος, αρκούμενη στον καταλογισμό αυτού ως υπολόγου εκ μόνης της ιδιότητας του ως διαχειριστή της ... Δ.Ο.Υ., ενώ τα στοιχεία, με βάση τα οποία διενεργήθηκε ο καταλογισμός, είτε πιθανολογούνται είτε εικάζονται. Συναφώς, ο εκκαλών αποποιείται οιαδήποτε ευθύνη του για τη δημιουργία του επίμαχου ελλείμματος και προβάλλει τους ειδικότερους ισχυρισμούς αφενός της διακοπής του αιτιώδους συνδέσμου λόγω και της μεταφοράς του υλικού κατά τη μετεγκατάσταση της Δ.Ο.Υ., αναφέροντας ότι ούτε εκείνος ούτε άλλος εκπρόσωπος της Δ.Ο.Υ. ήταν παρών κατά τη διάρκειά της, διότι δεν είχε δοθεί αντίστοιχη εντολή από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., αφετέρου της συνευθύνης του αποβιώσαντος προκατόχου του, ισχυριζόμενος ότι, σύμφωνα με την πάγια πρακτική της υπηρεσίας, κατά την παράδοση-παραλαβή του

υλικού δεν γινόταν ακριβής καταμέτρηση αυτού παρά μόνο πίνακας απογραφής του υλικού, καθώς και ότι, κατά παράβαση του άρθρου 146 του π.δ. 16/1989, ουδέποτε παρίστατο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. κατά την αποσφράγιση των δεμάτων ή κιβωτίων με το επίμαχο υλικό που αποστέλλονταν σ' αυτήν ή κατά την καταμέτρησή του.

14. Κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ο προτεινόμενος αυτός λόγος έφεσης πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος. Συγκεκριμένα, το Τμήμα, συνεκτιμώντας όλα τα στοιχεία του φακέλου, καθώς και όσα κρίθηκαν με την/2021 αμετάκλητη απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου – βάσει της οποίας ο εκκαλών κρίθηκε αθώος της κατηγορίας της υπεξαίρεσης ποσού 20.929,80 ευρώ, για τους λόγους ότι δεν αποδείχθηκε ότι το έλλειμμα δημιουργήθηκε στη διαχείρισή του και επειδή υπέγραφε και χρεωνόταν περισσότερο υλικό από όσο πραγματικά παραλάμβανε – άγεται στην κρίση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι νομίμως αιτιολογημένη. Τούτο, διότι ούτε στο σώμα αυτής, ούτε στα στοιχεία που αποτελούν το έρεισμά της (αριθ. πρωτ. ΕΜΠ/8.12.2015 Πορισματική Έκθεση Προκαταρκτικής Εξέτασης, από7.2016 Μερική Πορισματική Έκθεση Διαπιστώσεων και/27.12.2016 σημείωμα διαπιστώσεων) εξειδικεύονται ο χρόνος δημιουργίας του επίδικου ελλείμματος, το οποίο, βάσει των όσων αποδείχθηκαν, ενδέχεται να δημιουργήθηκε σε χρονικό διάστημα προγενέστερο της ανάληψης της διαχείρισης του δημόσιου υλικού από τον εκκαλούντα [(βλ. συναφώς τη μαρτυρική κατάθεση της Προϊσταμένης της ... Δ.Ο.Υ., σύμφωνα με την οποία δεν μπορεί να προσδιορισθεί ο χρόνος δημιουργίας του καταλογισθέντος ελλείμματος (σελ. 8 της/2021 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης)], καθώς και οι συγκεκριμένες πράξεις ή παραλείψεις του εκκαλούντος, οι οποίες συνετέλεσαν αιτιωδώς στην πρόκληση του εν λόγω ελλείμματος, ώστε να εξακριβωθεί η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της διαχειριστικής του δράσης και του προκληθέντος ελλείμματος, χωρίς να αρκεί η γενική αναφορά της ιδιότητας και των υποχρεώσεων του εκκαλούντος ως υπολόγου για να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη του στη δημιουργία του ελλείμματος (ΕλΣυν Πρώτο Τμ. 1337/2023, V Τμ. 1652, 1618/2017). Και ναι μεν αποδίδεται στον εκκαλούντα η μομφή ότι, κατά την παραλαβή της διαχείρισης, δεν καταμέτρησε, ενώ όφειλε, το υλικό που παρέλαβε από τον προηγούμενο διαχειριστή, πλην, στην προκειμένη περίπτωση και ενόψει του πραγματικού της υπόθεσης (βλ. σελ. 33 ποινικής απόφασης, σύμφωνα με την οποία αποτελούσε πάγια πρακτική στην ... Δ.Ο.Υ. να μην γίνεται αναλυτική καταγραφή του υλικού που υπήρχε στην αποθήκη κατά την παράδοση-παραλαβή της διαχείρισης), η παράλειψη καταμέτρησης του παραληφθέντος υλικού δεν συνδέεται αιτιωδώς με την πρόκληση αυτού καθεαυτού του ελλείμματος που καταλογίστηκε στον εκκαλούντα κατά το χρόνο παράδοσης της διαχείρισής του (13.1.2015), όσο με τη δυνατότητα διαπίστωσης του γεγονότος ότι κατά τον χρόνο παραλαβής

της διαχείρισης δημόσιου υλικού από τον εκκαλούντα (26.2.2014) υφίστατο ήδη ή μη έλλειμμα στην εν λόγω διαχείριση. Η έλλειψη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της μη πραγματοποίησης καταμέτρησης του δημόσιου υλικού κατά την παραλαβή του από τον εκκαλούντα και του διαπιστωθέντος ελλείμματος αναδεικνύεται, κατά μείζονα λόγο, για το κεφάλαιο του ελλείμματος των 18.896,00 ευρώ, που αφορά την έλλειψη υλικού σε μεγαρόσημα, δεδομένου ότι από τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του Τμήματος αποδείχθηκε ότι πακέτα μεγαροσήμων που είχε παραλάβει η Δ.Ο.Υ..... κατά τα έτη 2013 και 2014 είχαν θετικές και αρνητικές διαφορές, κυρίως δε αρνητικές, με συνέπεια, λόγω της ιστορικότητας αυτής, οιαδήποτε καταμέτρηση του δημόσιου υλικού από μέρους του εκκαλούντος που θα περιλάμβανε τα σφραγισμένα πακέτα μεγαροσήμων, τα οποία, λόγω του όγκου του υλικού, κατά αποδεκτή διοικητική πρακτική λογίζονταν «καλή τη πίστει» ακέραια, να είναι ατελέσφορη. Το ως άνω συμπέρασμα αποδεικνύεται από το έλλειμμα που διαπιστώθηκε τον Οκτώβριο του έτους 2015 στη διαχείριση του διαδόχου του εκκαλούντος ο οποίος καίτοι παρέλαβε τη διαχείριση δημόσιου υλικού στις 13.1.2015 κατόπιν καταμέτρησης του υλικού και σύνταξης πρωτοκόλλου παράδοσης-παραλαβής μεταξύ αυτού και του εκκαλούντος, εντούτοις και στη δική του διαχείριση διαπιστώθηκε έλλειμμα ποσού 13.700,00 ευρώ σε σφραγισμένα πακέτα μεγαροσήμων κατηγορίας δύο και τριών ευρώ, λόγω ελλειμματικών πακέτων, το δε διαπιστωθέν έλλειμμα, από όσα στοιχεία τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου και σε αντίθεση με την περίπτωση του εκκαλούντος, δεν καταλογίστηκε στον ούτε και αποδόθηκαν πειθαρχικές ευθύνες στον τελευταίο (βλ. ανωτ. σκ. 9.3, καθώς και σελ. 424-425 της/19.12.2018 Πορισματικής Έκθεσης). Κατά συνέπεια, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης καταλογιστικής απόφασης είναι αόριστη ως προς το αναγκαίο για τη θεμελίωση της δημοσιολογιστικής ευθύνης του εκκαλούντος στοιχείο του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του και του καταλογιζόμενου σε αυτόν ελλείμματος και επομένως αυτή είναι ακυρωτέα ως μη νόμιμη, κατ' αποδοχή ως βάσιμου του σχετικού λόγου της έφεσης.

15. Κατά την μειοψηφούσα άποψη του Συμβούλου Γεώργιου Βοΐλη, με τον οποίο συντάχθηκε η έχουσα συμβουλευτική ψήφο Πάρεδρος Λήδα Χαραλαμπίδου, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο λόγος έφεσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανατιολόγητη καθώς δεν υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς του εκκαλούντος και του διαπιστωθέντος ελλείμματος. Τούτο διότι, προκειμένου να είναι δυνατή η αποκάλυψη τυχόν ελλείμματος σε μια δεδομένη χρονική στιγμή είναι απαραίτητο, ο υπόλογος προτού αναλάβει τη διαχείριση να προβεί σε καταμέτρηση των χρημάτων/υλικού/αξιών που του παραδίδονται από τον απελθόντα υπόλογο και να συνταχθεί σχετικό πρωτόκολλο καταμέτρησης και παράδοσης χρημάτων/υλικού/αξιών. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται μια βάση υπολογισμού προκειμένου στην συνέχεια όταν παραδοθεί η

διαχείριση να είναι δυνατή η σύγκριση και η παραβολή της ποσότητας χρημάτων/υλικού/αξιών με την ποσότητα που πρέπει να υπάρχει σύμφωνα με τους τηρούμενους λογαριασμούς και με βάση νόμιμα διαχειριστικά στοιχεία. Συνεπώς, η καταμέτρηση υλικού συνιστά εγγύηση της διαδικασίας ελέγχου των λογαριασμών, η οποία αδυνατίζει το ενδεχόμενο στοιχειοθέτησης ελλείμματος. Στην προκείμενη υπόθεση κατά την ανάληψη από τον εκκαλούντα της διαχείρισης του δημόσιου υλικού δεν συντάχθηκε πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής μεταξύ αυτού και του προηγούμενου διαχειριστή , ούτε ο ίδιος πραγματοποίησε αναλυτική καταμέτρηση του υλικού, όπως υποχρεούτο στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων του, επομένως δεν κατέστη την δεδομένη στιγμή που ανέλαβε τη διαχείριση σαφής η ποσότητα μεγαροσήμων και παραβόλων, η οποία υφίστατο σε αυτήν. Συνακόλουθα, εφόσον δεν προηγήθηκε καταμέτρηση, ο εκκαλών με την ιδιότητα του υπολόγου που παρέλαβε τη διαχείριση, ανέλαβε ανεπιφύλακτα την ευθύνη για κάθε έλλειμμα, ενώ εξαιτίας της μη καταμέτρησης κατέστη αδύνατον να αποδειχθεί ότι τυχόν έλλειμμα δεν έλαβε χώρα κατά την ανάμειξή του στην επίμαχη διαχείριση (πρβλ. 2693/2011 IV Τμήμα). Περαιτέρω, όσον αφορά το έλλειμμα υλικού των μεγαροσήμων, μόνο αν ο εκκαλών είχε προβεί σε καταμέτρησή τους θα γνώριζε την ποσότητα αυτών στο χρονικό σημείο της παράδοσης σε αυτόν της διαχείρισης και θα αποκαλυπτόταν η τυχόν ύπαρξη ελλείμματος τη δεδομένη χρονική στιγμή, ενδεχομένως λόγω αποστολής ελλειμματικών πακέτων από την αρμόδια διεύθυνση προμηθειών υλικού (ΔΕΔΕΑΔ). Επομένως, η παράλειψη καταμέτρησης του παραληφθέντος υλικού συνδέεται αιτιωδώς με την πρόκληση του ελλείμματος που καταλογίστηκε στον εκκαλούντα, η δε πάγια πρακτική στην Δ.Ο.Υ. να μην γίνεται αναλυτική καταγραφή του υλικού που υπήρχε στην αποθήκη κατά την παράδοση-παραλαβή της διαχείρισης και ειδικότερα η παραλαβή των σφραγισμένων πακέτων μεγαροσήμων, τα οποία, λόγω του όγκου του υλικού, κατά αποδεκτή διοικητική πρακτική λογίζονταν «καλή τη πίστει» ακέραια, δεν αναιρεί την ευθύνη του εκκαλούντος, ωστόσο δύναται να αξιολογηθεί ως λόγος μείωσης του καταλογισμού, σύμφωνα με τις επιταγές της αρχής της αναλογικότητας, όπως άλλωστε ζητείται κατ' εκτίμηση του δικογράφου της έφεσης (βλ. και σχετικό άρθρο 150 παρ. 3 του ν. 4820/2021).

16. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η προσβαλλόμενη καταλογιστική απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο σκεπτικό, κατά παραδοχή της έφεσης, η δε εξέταση των λοιπών λόγων αυτής, περί καλοπιστίας και συγγνωστή πλάνης του εκκαλούντος, παρέλκει ως αλυσιτελής. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η απόδοση στον εκκαλούντα του παραβόλου που κατέθεσε για την άσκησή της (άρθρο 310 παρ. 1 του ν. 4700/2020).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την έφεση.

Ακυρώνει την/19.1.2017 καταλογιστική απόφαση της Οικονομικής Επιθεωρήτριας του Α΄ Τμήματος της Μονάδας Εσωτερικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών.

Διατάσσει την απόδοση στον εκκαλούντα του καταβληθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε σε τηλεδιάσκεψη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2 του ν. 4700/2020, μέσω της δημόσιας υπηρεσίας e-presence.gov.gr, στις

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ**

**Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΠΑΡΕΔΡΟΣ
ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΠΙΤΣΗΣ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΙΛΑΚΟΥ**

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Πρώτου Τμήματος 3 Μαρτίου 2026.

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΙΛΑΚΟΥ**